

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per drie maanden te Assen / 2.30, buiten Assen franco per post / 2.45. — De prijs der Advertentien is van een tot vijf regels / 1.00, en voor elken regel meer / 0.15, behalve / 0.35 zegelregt.

GEDEPUTEERDE STATEN der provincie Drenthe.
Brenge ter algemeene kennis, dat Zijne Majesteit bij besluit van 20 December 11. no. 56, heeft goedgevonden en verstaan te bepalen, dat het bestaande tarief van oollen op het Oranje-Kanaal, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 10 Januarij 1857 no. 79, en in dit dagblad, de nummers van 31 Januarij en 3 Februarij 1857, gepubliceerd, in werking zal blijven tot en met 31 December 1861.

Assen den 3 Januarij 1861.
Gedeputeerde Staten voornoemd,
DE VOS VAN STEENWIJK. Voorzitter.
W. H. HOFSTEDE. Griffier.

DE COMMISSARIS DES KONINGS in de Provincie Drenthe.

De voorbereidende werkzaamheden tot de ligting voor de Nationale Militie voor 1861 willende regelen, en daartoe hebbende op de ten onderwerpe betrekkelijke resolutiën van den 15 November 1826 no. 12 en den 10 November 1827 no. 24, mitsgaders op de verdere, bij vroegere ligtingen gegevene voorschriften;

Bestuit:

Art. 1. Enz.

Art. 2.

Heeren Burgemeesters en Wethouders der verschillende gemeenten in dit gewest uit te noodigen om herhaaldelijk, bij publicatie, ter kennis van de belanghebbenden te brengen: dat de manschappen, die bij de Nationale Militie voor zich zelve dienen en in den loop van dit jaar, hetzij door het overlijden van eenen vader of stiefvader, of wel van eenen moeder of stiefmoeder, weduwe zijnde of door een plaats gehad hebbende regterlijke separatie of echt scheiding der ouderen, of eindelijk door overlijden van eenen broeder of broeders, recht op vrijstelling, overeenkomstig de bepalingen vervat in art. 21, in verband met artt. 91 en 94 der Wet van 8 Januarij 1817 (Staatsblad no. 1), verkregen hebben of mogten verkrijgen en van de dienst verlangen te worden ontslagen, zich daartoe, vóór den 15 Januarij 1861, bij request, met overlegging van de noodige bewijsstukken, aan het bestuur hunner Gemeente behooren te adresseren; met kennisgeving, dat de aanvragen om ontslag, ter zake voorgeschreven welke niet vóór den 15 Januarij 1861 bij de Gemeente besturen ingekomen zijn, of waarvan de bewijzen niet in behoorlijke orde mogten worden bevonden, voor dat jaar niet kunnen worden toegestaan.

Art. 3 en 4 Enz.

Extract dezer (art. 2) zal worden opgenomen in de Nos. der Drentsche Courant van 22 November, 6 en 22 December 1860 en 5 Januarij 1861.

De Commissaris des Konings voornoemd,
DE VOS VAN STEENWIJK.

DE COMMISSARIS DES KONINGS in de provincie Groningen;

Herinnert bij deze de belanghebbenden aan zijn besluit van den 29 November 1856, no. 1a; (Provinciaal Blad no. 80) luidende voor zoo veel de twee eerste punten betref als volgt;

1o. dat telken winter, bij iederen invallenden en doorgaanden dooi, de Rijks- en Provinciale wegen der eerste klasse, de keijenstraten daarvan uitgesonderd, zullen worden afgesloten voor alle vrachtwagens boegenaamd, welke zijn beladen met zwaardere vrachten dan vijfhonderd Nederlandsche ponden gewigt.

2o. dat de tolgaards en andere beambten bij het bestuur der wegen voor de stipte naleving van deze bepalingen nauwkeurig zorg zullen dragen en bij deze gemagtigd en gelaast worden, om telken winter bij invallenden en doorgaanden dooi, alle zoodanige vrachtwagens wanneer zij bij gemis van weegbruggen, de zedelijke overtuiging hebben, dat ze met meer dan het bij deze bepaalde gewigt zijn bevracht, niet te laten doorrijden, maar voor de zoodanigen de tolboomen gesloten te houden tot zoolang het te zware gewigt daarvan is afgenomen, zullende dit meerder gewigt dan met afzonderlijke middelen worden vervoerd.

Groningen den 22 December 1860

De Commissaris des Konings voornoemd,
J. A. VAN ROIJEN.

BURGEMEESTER en **WETHOUDERS** der gemeente Assen, doen te weten:

dat het plan van schoolregeling dezer gemeente laatstelijk vastgesteld den 16 December 1859, (door den Raad in deszelfs vergadering van 11 December jl. is aangevuld, met de bepaling dat de kinderen die hun vijfde jaar hebben volbragt, op de scholen zullen worden toegelaten

met den 1 Januarij, 1 April, 1 July en 1 October daaropvolgende.

En is hiervan afkondiging geschied waar het behoort op Donderdag den 3 dezer maand.

Assen den 4 Januarij 1861.

De Burgemeester,
VAN DER FELTZ.
De Secretaris,
G. L. W. VOS.

OVERZICHT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

5 Januarij.

Garibaldi blijft steeds in zijn winterkwartier op het kleine strand Capra en laat de Napolitanen, die gehoorzamen moeten, zoowel onder Victor Emmanuel als onder Koning Franciscus II vergeefs roepen: «kom toe ons! leve Garibaldi!» Hij wil gaarne leven, omdat er nog wel het een en andere voor hem te doen is. Als de yskorst smolt en de sneeuw verdween, maar gedachtig aan de woorden van een wijs man: «waar het goed vermenigvuldigt, daar vermenigvuldigen ook die het eten, [en welke eters dikwerf?] wat nuttigheid hebben dan de bezitters daarvan, dan het gezigt hunner oogen?» eet hij met een paar vertrouwde vrienden, met veel appetit, een Geldersche hupst op zijn domeintje.

«Er komt een uit het gevangenhuis [Keizer Napoleon zal eens achter de grendels te Ham] om Koning te zijn en daar is er een, die in zijn Koninkrijk geboren is en verarmt» zegt de Prediker, maar die Keizer werd, heeft veel zorg en men staat naar zijn leven, terwijl dikwijls een verstooten Vorst zijn vleesch van ergeris ziet verteren. Voor Garibaldi is tot nog toe die opmerking niet geschreven, en hij is er waerlijk niet te ongelukkiger en evenmin in de schatting der wereld, te geringer om.

«Ik heb knechten te peerd gezien en Vorsten gaande als knechten op de aarde,» zei Salomo, en wij zeggen hem na: «niets nieuws onder de zon!» maar Garibaldi is nog niet duizelig geworden bij het goud van kroonen en paleizen en kon vrijwillig afslijpen van het paard, dat bereid was tot de overwinning. De eersucht, die den sterveling eerst op een hoogte leidt en dan den kap over de oogen werpt, om hem in de diepte te storten, heeft tot nog toe met den even gelukkigen als stoutmoedigen avonturier, haar wreed spel niet kunnen spelen. Zij staat vergeefs aan de deur zijner eenvoudige woning op Capra en wordt niet binnengelaten.

De lazzaroni in Napels hebben een opstandje beproefd onder den kreet: «leve Franciscus III!» Die zoo schreeuwden, werden onmiddellijk gearresteerd.

Het plan tot dit oproer was gevormd in het Aartsbischooppelijk paleis!

De Hertog Sandonato is door een persoonlijken vijand vermoord.

Waarom — onbekend.

Het Bourbonische garnizoen van Civitella heeft een gevangen genomen Sardinier verbrand.

De Napolitanen moeten met scherpe sporen worden gereden.

Zij hebben nog geen constitutioneel bloed. De geestelijkheid was er meester door de lazzaroni's en deze moeten nu werken.

Erger straf voor hen is er niet!

Volgens een bericht van het Catholieke Journal de Bruxelles zal de Paus alle hem persoonlijk toebehoorende kunstgewrochten, juweelen, kostbare boekwerken, geschenken van Souvereinen, ten bate der Romeinsche schatkist doen verloten. Er zullen 300,000 loten zijn, voor het publiek verkrijgbaar voor een franc ieder en de trekking zal in Maart eerstkomende plaats hebben. Een Prinses van het geslacht Borghese is met de uitvoering belast.

Den 19den dezer is te Rome de kardinaal Gande overleden. Sedert het begin van het vorige jaar zijn veertien kardinalen gestorven en geene nieuwe benoemd (Zie'r verstandig!) zoodat het Heilige Collegie thans slechts 56 leden telt.

De Paus heeft in het jongst gehonden consistorie zich vrij hevig uitgelaten over de beginselen in ettelijke Fransche geschriften van onzen tijd gepredikt.

Dit verwondert niemand, omdat die beginselen den storm verwekken, die thans de rots van Petrus heukt.

Verder sprak de Opperpriester over de behandeling, sommigen Bisschoppen in Italië aangedaan — over den altijd ongehoorzamen Victor Emmanuel, die de geestelijke goederen in beslag nam — over de verkrachting van het concordaat in Baden, door den invloed der Welgevende Magt, enz. enz.

Pius IX wil maar niet begrijpen, dat het concordaat

usschen Rome en Oostenrijk, de moeder van het Badensche en Wurtembergsche, de bron is van velelei ellende, thans over den Stoel van Petrus ingesort. De Paus wil maar niet gelooven, dat de kinderroof te Bologna het menschelijk gevoel een slag in 't aangezicht toebragt, die thans met woeker wordt teruggegeven.

Hij, die zich den Stedehouder van den Zaligmaker, van den Zoon des menschen noemt, wil niet tevreden zijn met een prachtig paleis en de omgeving daarvan, in weerwil van de beuiging zijns Meesters, die zeide: «ik heb geen plaats waarop ik mijn hoofd kan nederleggen!»

De tijd kan hem dit leeren — maar, tot welken prijs?

In dezelfde allocutie spreekt de Paus van de noodlottige reformatie en van Catholiken, die scheiding van Kerk en Staat willen, als kinderen der duisternis.

Dat de concordaten in zoo kwaden reuk staan en niemand daarvan gediend wil zijn, schrijft de Paus toe aan de uitbreiding der verdorven leer, ontsproten uit de grondbeginselen der kerkhervorming.

Daarom zei Veuillot, de redacteur van wijlen de Univers: «Zou voor de wereld be er beweet zijn, als Luther het leven had gelaten op den brandsapei!»

Waar Veuillot toch is en wat hij doet?

Hij zit, in allen gevalle, met zijne middeneeuwsche theorie op 't drooge en niets is hem meer geraden dan te zwijgen.

De Duitse bladen bespreken in ernst de vraag: «zal de Oostenrijksche Regering het doornigste, in der tijd over Graaf Tekeli, als schuldig aan hoogertraad uitgeproken, uitvoeren?»

Wij vragen: «hoe is het mogelijk, dat iemand in ernst vermoeden kan, dat Keizer Frans Jozeff het hoofd van dien man zou durven laten vallen?»

Wij vragen iets anders: «zal de Oostenrijksche Regering Graaf Tekeli gevangen durven houden?»

Als zij het niet doet, is het wellicht alleen, omdat zij verlegen is met hare zwakheid. Eerst de eisen tot uitlevering, die getuigde van wraakzucht en Europa een kreet van verachting ontlokte — en bij loslaten? gewis spottet, met een magt, die wel wilde, maar niet durfde.

Hadden wij; waarde lezers! ongelijk, toen wij, onder de telegrafische depêche, die de ongelukkige onstaatkundige arrestatie oelde, onmiddellijk zeiden: «Oostenrijk heeft nog geen moeilijkheden genoeg!»

(Volgens latere berichten heeft de Keizer van Oostenrijk Graaf Teleki op het paleis laten komen en tegen hem gezegd: «gij zijt vrij!»)

De Fransche Moniteur voegt er bij: «onder voorwaarde, dat gij u voortaan gedraagt als onderdaan!»

De Wanderer, een Oostenrijksch blad, meent te weten, dat de Graaf dit beloofde: «ik zal alle betrekkingen met het Buitenland afbreken, in Oostenrijk blijven en mij onthouden van alle politieke bemoeiingen.»

Wij gelooven dit alles niet zoo onvoorwaardelijk. Als de Keizer heeft gezicht: «gij zult u gedragen als een onderdaan», dan zal de Graaf wel gevraagd hebben, wat dat woord in 's Keizers mond beteekent en als de politiek veroordeelde veroordeelde vrijwillig beloofde wat wij boven op het gezag van anderen mededeelden, dan is hij geen politiek man meer of hij beloofde te veel.)

Vreemd, opmerkelijk is het, hoe menschen, die door «Gods genade» een kroon dragen, zoo blind kunnen zijn en zoo weinig begrip hebben van de hooge roeping, hun door die gunst toevertrouwd. 't Is alsof zij gewoonlijk omringd zijn door onverstandigen of boozen, en dat de hofluicht te dik is, om daardoor het volk te zien in zijn leven en werken, om de billijke volkswensen te hooren en de behoeften hunner onderdanen te leeren kennen. Een voorbeeld: in Duitschland heeft zich eene Nationale Vereeniging gevormd, wier doel is, om door geoorloofde middelen en langs wettige wegen de grootheid van Duitschland te bevorderen. Zij wil eike kroon ongekrenkt laten, maar de kracht van het groote Rijk in handen leggen van een centraal Bewind, waartoe elk Rijk, naar zijne bevolking, leden geeft. Welnu, 100 inwoners van Offenbach in Keur-Hessen, leden dier echt Duitse vereeniging, worden, om dat lidmaatschap geregeldijk vervolgd. En wat zeggen die vervolgd?

Dit:

«Wij, Koninklijke Hoogheid, nijvere burgers van Offenbach, werden blymoedig leden dier Vereeniging, omdat zij eene echt Vaderlandsche omdat zij bewijst, dat Vaderlandsliefde haar eerste gebod is.

«Wij maken dus geen inbreuk op de soevereine regten van Uwe Hoogheid, gelijk dat is geschied in eene overeenkomst, gesloten met den onderdaan van U. H. den Bisschop van Metz; bij welke overeenkomst aan Uwe Hoogheid is ontnomen de aanstelling van en den invloed op de opleiding der geestelijken, het regt van placet en het beroep op het burgerlijk bestuur, terwijl aan de geestelijkheid zelfs is toegestaan een soort van strafregt over de leeken.»

Wij zijn trouwe onderdanen en daarop roemen wij, maar vrees, dat de vervolging, tegen ons ingesteld en waaronder wij lijden, misnoegen zal geven in het Land en versterking van den vrede.

Wij herinneren Uwe Hoogheid bovendien, dat ons in 1848 nog meer regten werden toegezegd, dan wij nu vragen.

Wij vragen niets voor onze personen, zelfs niet dat de gerechtelijke vervolging worde ingetrokken, maar toch achten wij ons verplicht en gerechtigd, U.H. te verzoeken dat de *Deutsche Nationale Vereinigung* niet worde gehinderd, dat het besluit welk die Vereeniging vervolgt, worde ingetrokken en dat zij, die in den tegenwoordigen gevaarvollen tijd dergelijke vervolging aan Uwe Hoogheid hebben voorgesteld, uit de nabijheid van den troon worden verwijderd.

Wat zal de Keurvorst van Hessen nu doen tegen 100 sulke burgers, die eerbiedig voor hun regt durven spreken en die zich tegenover den troon plaatsen onder de banier der betamelijke volksoverheid?

Niets—maar dat zou verstandiger zijn, dan van Z. M. is te verwachten of iets, dat zou de buiging, die hij binnen langer of korter tijd voor den geweldigen geest des tijds moet maken, slechts dieper doen zijn.

Het is den Keurvorst geraden, om bij tijds toe te geven, maar wat geeft dien raad?

De *Deutsche Nationale Vereinigung* is reeds eene magt en zij wordt sterker door dwaze vervolging, zooals die, welke zich de Keurvorst veroorlooft. Wonderlijk, dat Regenten dikwijls zoo kortzigtig zijn! In plaats den volksgeest oplettend te bespeiden en dien met verstand en zachtheid te leiden, stellen zij zich er dikwijls vijandig tegenover en worden in 't laatst door hem overwonnen.

«Dat ook de mensch zijn tijd niet weet — zegt de Schrift — gelijk de visschen, die gevangen worden met het boze net, en gelijk de vogelen, die gevangen worden met den strik; Gelijk die, alzo worden de kinderen der menschen verstrikt, ter boze tijd, wanneer dezelve haastiglijk over hen valt.»

De Koning van Pruisen is aan eene verlamming der longen gestorven.

Rusland zal tegen het voorjaar een talrijk corps troepen naar Polen zenden.

De geest der vrijheid kent geen grenssteen.

Noord-Amerika zal zich halveren en dit verwekt veel beweging onder het woelige volk der nieuwe wereld.

De President der Republiek schreef een boet- en bededag uit op 4 Januarij 1861.

Er zijn die voorspellen dat Jonathan eene kroon wijzen en — wie weet wat er gebeurt?

Overmaat van vrijheid heeft meer dan eens tot strijd gevoerd en op het slagveld werd wel eens eene kroon gevonden, beschermd door een waard, dat den twistappel doorhakke en beide helften prijs verklaarde.

Intusschen, de Republiek zou, als er op haar bodem een troon mocht worden opgericht, zich al zeer spoedig hebben overleefd.

De Senaat te Washington benoemde eene commissie, om door middel van eene enquête den tegenwoordigen Staat van zaken te onderzoeken.

Te New-York is eene vergadering belegd van burgers waarin over Italië werd gesproken en die uiteen ging onder den kreet van: «*live Garibaldi!*»

Nopens de inneming van Peking en de verwoesting van het wondervolle zomerpaleis van den Keizer *Hung-Fu* zijn nog geene nadere tijdingen ontvangen en de nieuwsgierigheid der Engelschen wordt daardoor wel op eene harde proef geseld.

De Keizer, die in Tartarije op den aftogt der «roode barbaren» wachtte, zal nu wel spoedig op reis gaan naar zijne hoofdstad.

Welligt zal de hofwighelaar, die voor hem uitliep om kwartier te maken, hem wel uit den loop der starren beoogde, dat een windhoos of eene aardbeving zijn zomerpaleis onder de voeten haalde of den bijgeloovigen sukkel iets anders op de mouw trachten te spelden, maar de vraag is of hem dat gelukt.

Men heeft eens gezegd, dat die starrekijker een verkleede Jezuit was, doch dat is moeilijk te gelooven.

Ook wordt verzekerd, dat die hofwighelaar nog altijd loopt en zelfs niet eens omkeek.

BINNELANDSCHE BERIGTEN.

— Z. M. de Koning laat op het kampements-terrein te Milligen een zomerhuis bouwen.

De heer *Schimmelpenninck van der Oije* in de Eerste Kamer over de Spoorwegen sprekende, zeide niet te behoeven tot hen die daaromtrent eene nadere wet verlangen; hij gelooft dat de Minister wijs heeft gedaan met niet eene fictie te willen leveren. Hij had echter wel gewenscht een staat, waardoor men waarborgen zou geven, dat het voornemen bestaat alle lijnen te gelijk beginnen en niets te doen waardoor aanleiding zou worden gegeven tot exploitatie van Staatswege. Hij gelooft, dat de Minister wijs handelt met zoo krachtig mogelijk met de Spoorwegen door te gaan — en meent dat, als hij werkelijk 13 millioen in 1861 kan besteden, er bij de Kamers geen zwagtheid zal bestaan, om in den loop van 1861 nog drie millioen toe te staan.

Hetzelfde lid gaf ook eene politieke beschouwing ten beste. Hij zal niet als opposant optreden, maar hij wenscht toch er de aandacht op te vestigen hoe nuttig die oppositie is, die het wezen is, de kracht van het constitutioneel stelsel, ook dan als men de best mogelijke Ministers heeft. Daarin alleen toch is een waarborg gelegen voor een goed beheer opdat geen bestuur, hoe goed het ook moge zijn, in slaap gerake. De eerste vraag moet zijn: mag men eene begrooing beoordeelen buiten de cijfers of eenzijlijk om politieke redenen? Dit is eigenlijk eene onzinnige kwestie, want, om eene platte uitdrukking te gebruiken, de den bond wil slaan zal ligt

een stok vinden. Hij die wellicht in eene vorige betrekking eene andere meening was toegedaan, zou er misschien later afwijken. Maar men spreekt altijd van Engeland het Parlement daar heeft meer soevereiniteit dan wij, maar er is geen voorbeeld bekend, dat, zelfs bij den felsten strijd, eene begrooing werd afgesemd om redenen buiten de cijfers gelegen. Welke partij ook aan het hoofd staat, men zal daar den geregelden gang van zaken niet belemmeren. Als hij gesproken heeft van oppositie, dan hoop hij, dat die oppositie hier altijd zal betrachten het fortiter in re suaviter in modo; dat zij de waardigheid aan de natie en zichzelf verschuldigd, steeds in het oog zal houden. Zij zal toch die waardigheid altijd verliezen, wanneer de hartstogten in de plaats van de rede komen; dit is echter het gewone wapen der minderheid. Zij wil door kracht van woorden winnen wat niet door kracht van argumenten te verkrijgen is. Er is hierbij een gevaarlijk punt. Onze natuur is hoos en wij gelooven ligtelijk het kwade. Daarom laat *Beumarchais* dan ook zeer juist aan *Basile* zeggen: *Calomniez, calomniez, il y en reste toujours quelque chose.* Bij al dat aanhoudend smalen is geen bestuur mogelijk. En wat is de climax; men begint met te zeggen: ik ben wetteloos overtuigd, men gaat voort te zeggen, dat het niet te doen is om den persoon maar om de zaken, hetgeen Spreker wel eens doet denken aan het «*oteg-vons de la, afin que je m'y mette.*» Maar het ergste is als men zegt; wantrouwen te koesteren, meestal steunt dit tech op insinuatien, onderstellingen, onbewezen aantijgingen, die Spreker doen denken aan een soort van waanwijsheid, alsof men het zelf beter weet. Er zijn echter daadzaken aangeduid. Hij zal niet spreken van de cijfers. Wat de ene Minister heden bestrijdt keurt hij misschien morgen goed. Met zegt we dat het logisch redeneren is op cijfers, maar Spreker zegt, dat geen logica zoo bedriegelijk is als die op de cijfers gegond. Het is evenwel erger, als men zegt: gij zijt ontrouw aan uwe beginselen. Maar Spr. vraagt: wie uwer, wanneer gij uwe vroegere jaren herinnert, zal thans over alles evenzoo denken als vroeger? Wat Spr. eisch is goede trouw en niet het maken van speculatie van de veranderingen die men ondergaat. En dan is hij het eens, wat men van lord *Palmerston* zeide, die vroeger lord *John Russell* had bestreden en thans met hem in hetzelfde Kabinet zat, namelijk dat hij den naam van staatsman niet zou verdienen, als hij nu nog hetzelfde dacht als vroeger, dit zou stilstand zijn.

Een ander bezwaar is de homogeniteit. Als men zegt homogeniteit in liefde voor Vorst, land en grondwet, ja dan eischt hij dat alle Ministers daarin homogen zijn; maar als men verder wij gaan, dan bestaat er geen ander middel dan een *Caesar* of *Robespierre* aan het hoofd te stellen, die de koppen lieten afslaan van hen, die het niet met hen eens waren. Spreker verlangt geen homogeniteit in alle zaken, want het verschil van denkebeelden is juist het eenig middel, waardoor de Ministers hunne zelfstandigheid kunnen handhaven. Spreker vraagt: hebben wij dan ooit die vermeende homogeniteit bezeten? Hij stelt zich voor, het ja 1848 toen er drie mannen aan het hoofd stonden, die veel hebben bijgedragen tot verandering onzer grondwet en die toen op de eerste banken der zoogenaamde liberalen zaten. Nauwelijks waren zij aan het bestuur, waren zij ja, homogen in liefde voor Koning en Vaderland, maar was er toen ook homogeniteit op andere punten. Hebben wij toen eenheid gekregen? Neen. Spreker acht dit ook niet noodig, want wanneer alle Ministers trouw aan hun pligt voldoen, dan is er meer schakeling van denkebeelden noodig tot behoud van ieders zelfstandigheid, dan eene onbereikbare eenheid.

— Te Kampen zijn in 1860 ter markt gebragt 1³ millioen halve Ned. ponden boter, dat is 280,000 halve Ned. ponden meer dan in het vorige jaar.

Ook zijn er aan de waag gewogen 4702 varkens.

— Men schrijft uit Oldemarkt:

In den morgen van den 2^{ji}, kort nadat de voetbode van hier naar Steenwijk vertrokken was, trof hem, toen hij op 'slecht kleinen afstand van onze plaats gekomen was, op den weg plotseling de dood. Waarschijnlijk is eene beroerte de oorzaak van dit onverwachte s'erigeval geweest. Hoewel de man reeds op gevorderden leeftijd was, volbragt hij toch dagelijks van hier naar Steenwijk en terug zijnen post als voetbode met onvermoeiden ijver.

Op de parken in en om Londen rijdt men thans druk op schaatsen, thans *à la mode*. Die goed rijdt, is een Nederlander, want John Bull is geen meester op de smalle ijertjes.

Zondag waren er op den vijfde van Hydepark meer dan 10,000 menschen, waarvan meer dan tweederde, zich vermaakten met glijden, zelfs bij toorts en fakkellicht. Hoe sterig John Bull ook op zijne bieftuk-beenen staat, buidelde er menigeen, dat veel gelach verwekte en eenige beleedigde neuzen.

TELEGRAFISCHE DEPÊCHES VAN HEDEN

Onder het afdrucken dezer waren onze Hollandsche telegrafische beursnoteringen nog niet aangekomen.

Lecwarden, 4 Jan.

Tarwe.		Boekweit.	
Per mud.		Per mud.	
76 kilo	puike witte f 12-00	72 kilo	Zand f 7 00
77 "	roode 12-00		Veen 0-00
Rogge.		Haver.	
Per mud.		Per mud.	
73 kilo	Inlandsche f 7-20	48 kilo	brouw f 3-85
"	" 0-00	40 "	voer 2-85
		40 "	zwarte 2-75
Gerst.		Boonen.	
Per mud.		Per mud.	
62 kilo	nieuwe winter f 5-70		Paardeboonen f 7-00.
58 "	zomer 5-30		
N. Koolzaad.		Boter.	
f 12-25 tot f 0-00		Per 1/4 ton f 50 00 a f —.	
Kanaarizaad		N. Maas.	
f 9-50 tot f 00-00		f 43 00	
Lijnzaad f 12-00 a f 00-00		Oude dito f 00-00	

Door het digtvriezen der vaarten was er bedek aan onze markt geen aanvoer en geen handel. Stemming willig.

Zwolle, 4 Jan.

N. Tarwe f 1075 a f 10 00, dito ruwarige f — a f —
— N. Rogge f 675 a f 620. — Boekweit nieuwe f 775 f 640, dito jarige f 000 a f 000 — Gerst n. f 600 f 500. — Paardeboonen f 000 a f 000. — Aardappelen f 300 a f 250. — Boter per ned. pd. f 115 a f 100. Per een achtsie vat f 24.00 a f 23.50.

ASSEN, 5 Jan.

Z. M. heeft aan de heeren *C. Hiddingh* en *J. Uges* ontslag verleend als officieren der rustende schutterij, de le als kapt.-kwartiermeester en de 2e als 1e luitenant. en benoemd tot kapt. kwartiermeester, Mr. *J. Oosting*, thans 1e luit.; tot 2de luit. kwartiermeester de heer *P. Dibbitts*, en tot 1e luit. de heer *G. R. W. Kijmmell*, thans 2e luit. kwartiermeester.

Bij besluit van het Collegie van Ged. Staten van Drenthe van 27 December 1860, no. 21 zijn met 10 Januarij 1861, de volgende ambtenaren ter Provinciale griffie bevorderd, als:

De Adj.-Commies der 2e klasse *W. G. E. Bertram*, tot Adj.-Commies der 1ste klasse; de Eerste Klerk *J. Somer*, tot Adj.-Commies der 2e klasse, en de Tweede Klerk *J. Snoeken*, tot Eersten Klerk.

— H. M. de Koningin is lijdende aan eene gevatte koude.

Zoodra de Regering het verslag der Eerste Kamer, betreffende het wets-ontwerp op de regterlijke indeeling zal hebben beantwoord, wordt de Eerste Kamer geroepen tot openbare behandeling van die belangrijke zaak.

Bij de discussien over de crediet-wet voor Kolonien, zeide de Minister van Hall, dat de Kamer het hem gewis ten goede zou houden, als hij zich niet liet met de punten, waarover gehandeld was.

«Wanneer [dus sprak Z. E.] een kundig, rechtschapen en getrouw ambtgenoot van mijne zijde wordt gescheurd, dan mag ik voor mij zelve een diep leed gevoelen, dan mag mijn hart daarbij bloeden, maar als Staatsman en op deze plaats kan, noch mag ik er over spreken.»

A's kandidaat voor de portefeuille van Kolonien noemt men ook de heer *Hope Loudon*.

De Minister van Oorlog heeft in de Tweede Kamer gezegd, dat Groningen als vesting moest behouden blijven en eens gewichtige diensten zou kunnen bewijzen.

Eindelijk zijn de Hollandsche brievenpost en diligence uit hunne koude gevangenis verlost en arriveerde de eerste hier gisteren nacht te twee uren, met eene quantiteit brieven, waarvoor de tassen onzer bestellers schier te klein waren en met zooveel dagbladen, dat de onveradelijkste lezer meer dan bekomst had. Er zijn zelfs koffij-visites afgezegd, ien einde de advertenties van de drie à vier Haarlemsche Conranten behoorlijk te lezen. Die bladen bragten ons ook weinig belangrijk nieuws, dank hebbe de telegraaf, die, tegen betaling natuurlijk, geene stiefkinderen maakt, als men maar zorgen aan de eindelooze lijn legt.

Overigens blijkt het hoe langer zoo meer, dat de sneeuw door den wind met verwonderlijken spoed heuvelen vormde en dat de straatwegen, door de heg van struiken, waarmede men hen zorgvuldig omzoomde, de lange vergaarbakken waren, waarin zich de sneeuw ophoopte.

+ Coevorden den 3 Jan. Naar men verneemt zal de Rederijders Kamer «van der Hoeven» alhier op vrijdag den 11den dezer wederom eene publieke voorstelling geven, waarin zullen worden voorgedragen: *Het beleg van Leiden* in 1574, dramatische schets in drie tafereelen van *J. M. E. Dercksen*, en *De doctor tegen wil en dank*, blijspel van den grooten Franschen Dichter *Molière*, vertaald door een lid der Kamer. 't Zal het publiek uit deze stad en den omtrek gewis aangenaam zijn te vernemen, dat de Rederijders Kamer weer een paar degelijke stukken zal opvoeren, te meer daar hier zoo weinig gelegenheid tot het smaken van een genotvollen avond bestaat.

+ Balnear den 3 Jan. Met blijdschap en een dankbaar hart het nieuwe jaar ingetreden, zou een werkzaam en om zijn dagelijksch brood zoo ijverig huisvader uit ons midden, spoedig op een droevige wijze zijn einde hebben kunnen vinden. Op den tweeden dag des jaars in den avond, van Bronnegeen, een kwartier uurs van hier, huiswaarts keerende, geraakte hij, door den sneeuw verdwaald, en kon, hoewel angstig zoekende den regten weg niet terugvinden, op zijn geroep om hulp is men van hier aan 't zoeken gegaan, maar 't mogt niet gelukken den hulpbehoevende te vinden. Na twee uren omgedoold te hebben kwam de man, neg door verbijstering onwetend waar hij zich bevond, op het erf eener boeren-hofstede alhier aan. Gelukkig waren de bewoners nog niet te bed en bragten hem naar zijne woning. Angst en koude konden hier oorzaak geworden zijn, dat de man, hoewel in de nabijheid zijner woning, deze toch niet had kunnen bereiken, en dan zou hij den nacht onder bloot u hemel hebben moeten doorbrengen. Wat zou er dan van den armen man zijg worden?

+ Oosterwolde den 1 Jan. Naar men uit eene goede bron verneemt, zullen de zoo algemeen bekende en beroemde Friesche schrijvers *W. Dijkstra* en *F. van der Meulen*, gelijk in vele andere dorpen en vlekken dezer provincie reeds is geschiedt, ook alhier in de zaal van den logenanthouder *Kuijper*, «een friske wintersnachts» geven. Het is te hopen, dat genoemde heeren met een talrijk bezook mogen worden vereerd, opdat hunne moeite, om ook het zuid-oostelijk deel van Friesland

Appingedam, S. RIJSEMA	Wolvega, C. A. FABER (1)
Bedum, J. A. VAN DER VECHT	
Gorredijk, S. G. ZWART	
Hoogeveen H. R. de HALL Jr.	
Hasselt, H. M. van DINGSTEE	

Onder onze ruime sortering van allerhande

POULET-ARTIKELLEN

bevelen wij bijzonder aan:

DE ECHE TANDZEEP

van Dr SUIN DE BOUTEMARD, maakt de Tandenzuiver wit, zonder het email aan te doen, bewaart ze voor ziekelijke aandoeningen en houdt den mond frisch. Het stuk kost 40 cts. en is toereikende voor een halfjaar.

De echte Dr. Borchardt's Zeep

is zamengesteld uit fijne aromatische en etherische Oliën en delfstoflijke bestanddeelen, verwijderd puisten, schubben, levervlekken, zonnebrand, sproeten en geeft aan de huid door alle jaargetijden dat fluweelige, veerkrachtige en frissche voorkomen dat de schoonheid zoo zeer verhoogt. Men gebruikt ze met een wollen lapje, waarmede men de huid een of tweemaal daags wascht. De prijs is 40 ct.

Gebr. Leder's Balsamische Aardnootolie-Zeep die de huid reinigt zonder straining te veroorzaken, haar zachtheid en lenigheid geeft en voor den invloed der weersveranderingen beveiligd, als koude, hitte, wind, enz. Het stuk kost 20 cts.

Dr. HARTUNG'S

KRUIDENPOMADE

versterkt den groei van het haar en werkt zoo voordeelg, dat de laatste levenskiem in den knobbel weder ontwikkeld wordt en een nieuwe wasdom begint. Zij verhindert het uitvallen en ontijdig grijs worden, maakt het krachtig, glanzend en golvend. Het glazen potje is 75 cents.

DE KINA OLIE

van Dr HARTUNG

werkt zeer weldadig op het haar en is vooral bij kinderen zeer nuttig, daar zij het buitengewoon digt en fijn als zijde maakt. Aan den baard geeft zij eene zachte huigzaamheid, terwijl zij zich bijzonder onderscheidt door de eigenschap der baren een schoonen glans te geven de flacon kost 75 cts.

Amsterdam, VERKOOPHUIS

Assen H. P. A. VAN GORCUM.

Coevorden, C. J. van der SCHEER.

Dedemsvaart, H. L. v. d. VECHT.

Gorredijk, S. G. ZWART.

Hoogeveen, JAN van der WOLDE Jr.

Meppel, A. JEULEN.

Oldemarkt, C. VAN DER WENDE.

Steenwijk, K. TIMMERMAN.

en in de bekende Depots in de andere steden.

BURGERLIJKE STAND.

ASSEN 28 Dec. — 4 Jan. Ondertr. Carl Jung en Catharina Meijer. — Bev. Heimina dochter van Remmelt Remmelt en Egberdina Hesseis Geert zoon van Jan Wolting en Japrien Lanting; Sophia dochter van Jonas van Oosten en Saartje Frankforter; Johanna Maria dochter van Johanna Maria Klok; Joan Pieter zoon van Mr. Petrus Hofstede en Tjabertha Johanna Engelkens; Geessien dochter van Johannes Cornelis Folmer en Klaasien Knöbbe; Evert zoon van Hendrik Drenth en Elisabeth Pieters; Johannes zoon van Roelof Jannes Langeloo en Grietien Drenthe.

De Verteller, enz.

IETS UIT HET DAGELIJKSCH LEVEN.

Uit het dagboek van een Predikant.

Ik heb heden avond een treurigen pligt vervuld. Het was een pligt dien ik mij zelven had opgelegd; want het was in mijne woonplaats niet gebruikelijk, om als iemand in de gevangenis, een veroordeelde, het tijdelijke met het eeuwige verwisselde, zoo als men dat gewoonlijk noemt — het was niet de gewoonte, dat hij het ter aarde bestellen van het stoffelijk overblijfsel van eenen misdadiger een godsdienstleeraar werd geroepen.

Het is anders eene goede gelegenheid om een ernstig woord te spreken. Voor den doode is het wel te laat, maar niet voor degenen die geroepen worden om den doode naar zijne laatste rustplaats te brengen.

Mijne betrekking bragt het mede, dat ik het mij zelven ten taak kon stellen, om hierin te handelen overeenkomstig mijne overtuiging, en ik mag er wel bijvoegen, dat ik er behoefte aan gevoelde om mij hierin te gedragen naar den wensch van verwijderde betrekkingen, die onbekend waren met het treurig uiteinde van het kind.

Ik heb zelf kinderen en ik dacht, wat kan er van onze kinderen worden!

Ach! zij kunnen uit de gevangenis als misdadigers, in den vreemde, waar niemand hen ter zijde staat die iets voor hen gevoelt, naar het graf worden gebracht of als een dier worden weggestopt!

Zoo was het vroeger. Maar de behandeling is menschelijk geworden. Er is over alles toezigt, er heerscht orde in de gevangenis en er zijn onder de opzigtters mannen, die aanspraak kunnen maken op achting, omdat zij hunne betrekking door hunne handwijze weten te verheffen.

Hoe groot en liefdevol intusschen de zorg ook zijn moge van de zuiken die hunne roeping beseffen, de misdadiger in de gevangenis blijft toch baling uit de maatschappij. Mag hij vroeg of laat, nog eens weder tot zijne betrekkingen terugkeeren, dan zal hij, na het gemis, te meer de waarde van het genot gevoelen.

MEPPEL 28 Dec. — 4 Jan. Ondertr. geene. — Geh. H. J. Leenhart met W. Lijs. — Bev. H. IJden geb. Greve van zoon; H. Keizer geb. Kremer van zoon. — Overleden: Salomon Eleazer van Es 9 dagen; Lambert Koers oud 9 maanden.

Voorts is aangegeven een levenloos kind van het mannelijk geslacht.

HOOGVEEN 30 Dec. — 1 Jan. Ondertrouwd en geh. geene. — Bev. Willemina van Zijl geb. Boer van zoon. Heiltje Booi geb. Bremer van dochter. — Overl. Hillegonda Bremer echtgenoot van Arend Blanken bijna 42 jaren; Aaltje Boer 18 jaren.

COEVORDEN 1—31 Dec. Gebuwd geene. — Bevalen: J. van Engen geb. Klijse van zoon; S. Meijerink geb. Weerink van dochter; Z. Dijkstra geb. de Haan van zoon; G. Mastenbroek van zoon; J. Hubert geb. Hendriks van dochter; L. ten Broeke geb. Veurman van zoon; G. Hermelink geb. Blanken van zoon; H. van der Scheer geb. Slingenberg van zoon; G. Bosman geb. Ambergen van dochter; E. Nijhuis geb. Brakel van dochter; C. C. Nakken geb. Stok van zoon; H. Wilschaar geb. Lubbers van dochter. — Overl. Jeannette Carolina de Blecourt 17 jaren; Herman Frederik Wolhuis 6 weken; Harmanus Theodorus Groenewoud echtgenoot van A. Koenderink oud 35 jaren; Jan Hendrik Bouwkamp oud 5 maanden.

MARKTBERIGTEN.

Groningen 3 Jan.

Daar de vaarten nog steeds gesloten zijn, was de handel hier heden zeer gering en zijn dien ten gevolge wederom geene marktberichten uitgegeven.

Assen 3 Jan. Rogge f 5—70 a f 6—00 Boekweit f 5—50 a f 6—35. Aardappelen f 0—00 a f 0—00. Eijeren f 3.25 a f 3—50. Boter f 0—85 a f 0—00. Stiroo f 10—00 a f 0—00.

Meppel 3 Jan. Door de groote hoeveelheid gevallen sneeuw zijn de wegen versperd en was de aanvoer dienswege volge gering.

Rogge f 6 a f 6.40 — Boekweit f 5.50 a f 7.25 — Aardappelen enz. niet ter markt — 13.600 Ned. & Boter per 1/8 vat gesorteerde f 22; 1e soort f 21 a f 22, 2e soort f 20, inferieure f 18 a f 19, per 1 1/2 Ned. & f 1.40 a f 1.65 — vette varkens per Ned. & 40 a 46 cents, magere dito f 14 a f 25 — Drentsche Schapen f 5 a f 7, Friesche dito f 9 a f 14 — Huiden per Ned. & Koe- 36 cents, Pinken- 50 cents, Kalfsvellen met de pooten 36 cents. Per stuk: Kalfsvellen f 1.80 a f 2, Drentsche schapenvellen f 1.20 a f 1.30, Paardenhuiden f 6 a f 7.50 — Vet per Ned. pond 50 a 54 ct. — Groen Nagelhout-vleesch 40 a 54 cent — Versche Hammen 46 a 50 cent — Honig per 50 Nederlandersche f 29 — Was dito f 106 a f 118.

Steenwijk 31 Dec. Rogge f 5.90 a f 6.10 — Boekweit f 6.40 a f 7.20 — Boter 1/8 vat f 23 a f 23.50.

Oldemarkt 29 Dec. Rogge f 6.00 a f 6.25. Boter een vierde vat f 50.50.

Heerenveen 29 Dec. Rogge f 7.00 a f 6.25. Boekweit f 6.00 a f 6.00 Boter een vierde vat f 50.50.

Noordwolde 27 Dec. Rogge f 5.40 a f 6.20. Boekweit f 5.50 a f 7.00. Boter 1 Ned. & f 0.92 a f 1.00.

Amsterdam 31 Dec. Kamper-Eilands HOOI niet ter markt.

TARWE onveranderd; 128 ponde jarige bonte Poelsche f 430.

ROGGE prijshoudend; 120 & nieuwe Petersb. f 205 bij partij; 116 118 & dito f 196 f 200. Op levering per 2100 kilo: Maart, April, Mei en Junij f 200.

Met zulke goede gedachten en voornemens houden velen zich gedurende den tijd hunner afzondering bezig, ofschoon de uitkomst deze goede verwachting maar al te dikwijls beschaamt. Maar sterven in de gevangenis! Wel is dat een treurig einde van het leven van een mensch.

En da r stond ik nu bij het lijk van eenen jongeling, die de handen aan zich zelven had geslagen op zeventien jarigen leeftijd.

Een zelfmoord! Welk eene misdaad! Hoe kon ik mij onder zulke omstandigheden nog geroepen gevoelen om te zorgen dat alles met orde geschiedde? Ach! ik had zulk een diep medegevoel voor zulk een treurig einde van een jeugdig leven. Ik dacht wat kan er worden van den mensch!

Deze jongeling was een kind van burger ouders, hij was goed onderwezen, het had hem in zijne jeugd niet ontbroken aan school- en godsdienstonderwijs. Hij had zijne ouders en leermeesters in zijne jeugd veel verdriet aangedaan. Hij had goeden raad niet aangenomen. Hij was in verkeerde handen gevallen zoo noemt men dat als men in zijne jeugd verkeerd gezelschap zoekt en verkiest boven goeden raad.

Sluggere jongens willen gaarne naar zee. Als de ouders geen raad meer met hen weten, is oit de laatste toevlugt. Een wie weet? — Hoe is het met Michiel Adriaansz. de Ruiter gegaan! Maar de Ruiter was ook wel een sluggere knaap en een ondernemende jongen, maar ik heb nooit van hem gelezen, dat hij kwaad gezelschap zocht en op verkeerde wegen ging.

Het oorlogschip had den ongelukkige, bij wiens lijk ik stond, niet verbeterd. Hij was integendeel, uit hoofde van wangedrag, uit Z Majestéts dienst ontslagen.

Zoo kwam hij weder bij zijne ouders en nu zou hij met een handwerk den kost verdienen.

Maar van een verloopenen zeeman komt zelden veel terecht. Verkeerde kennissen, die men ten onrechte oude vrienden noemt, weten elkander spoedig weder te vinden. Hij ook hij vond er een met wien hij doorging, en toen alles in tichtsinnigheid was verteerd en men het verwijt der ouders vreesde, toen bleef er voor hem, die geen lust had in geregelde werkzaamheid, geen ander uitzigt over dan de bedelaars-kolonie!

Die geen lust heeft in geregelde werkzaamheid, is daar echter allerminst op zijne plaats. Te laat betreurt hij het gemis zijner vrijheid. Spoedig zoekt hij gelegenheid om

KOOLZAAD prijshoudend, op 9 vaten Olie in April f Sept. f 73.

LIJNZAAD zonder handel.

RAAPOLIE dadelijk onveranderd, op levering iets aangevraagd op 6 weken f 43, Vliegend f 41 1/2, in de stad f 41 1/2 Mei f 41 1/2, Najaar f 42 1/2.

L'JNOLIE dadelijk en op levering prijshoudend; op 6 weken f 32 1/2, Vliegend f 31, in de stad f 33; Voorjaar f 31 1/2 Najaar f 32 1/2.

HENNEPOLIE op zes weken f 38 1/2, Vliegend f 37.

RAAPKOEKEN f 87 a f 90.

LIJNKOEKEN f 12 a f 15.

SCHIEDAM 31 Dec. Moutwijn f 12 50 — Jenever f 18 00 — Amst. proef f 19.25.

243ste Staats-Loterij.

Prijzen van f 100 en daarboven — 5de kl.

8e lijst

Nos 6224 8371 en 10639 elk f 1000. Nos. 8151 8822 3908 11608 en 19922 elk f 200. Nos. 5772 8014 8566 12482 13514 13902 15101 17655 en 18156 elk f 100.

9e lijst

No. 15598 f 1500. Nos. 172 1002 10554 en 19487 elk f 1000. Nos. 16796 13498 en 17945 elk f 400. Nos. 4243 5776 10335 11016 en 13659 elk f 200. Nos. 1454 1825 4174 5135 6449 10913 11930 12947 14331 16456 16482 en 16634 elk f 100.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 1860.

	31 Dec.	2 Jan.		31 Dec.	2 Jan.
Nederl. W.S.	2 1/2	62 1/2 62 3/4	Polen,		
—	3	75 1/2 75 1/2	Aard. B. 500	162 1/2 162 1/2	
—	4	98 1/2 98	Obi.	4	76 1/2 76
Amort. Synd.	3 1/2	91 1/2	Sparg. Obi.	1 3/4	40 3/4 40 3/4
landelm.	4 1/2		Obligatien	3	48 1/2 48 1/2
O. I. Leening	4		Binnenl.	3	47 1/2 47 1/2
Aand.H.Sp.			Amortisable		
— R.	4 1/2		Bewijz. Coup.		
N. B.	3		Oostenrijk,		
Maats. Weld.			Oblig. Gell.	5	
Rusland,			—	4	
Obi. Hope	5	101 1/2 101 1/2	— Metal.	5	40 3/4 40 1/2
Cert. 1831/33	5		— KenteA.	5	61 1/2 62 1/2
Di o 1840	4		— Nation.	5	47 1/2 47
— Or. 2634eL.	4	74 1/2 74 1/2	—	2 1/2	22 1/2 22 1/2
— 5e L.	4	75 1/2	Belgie, Cert.		
— 5e Serie	5	83 1/2 84 1/2	Kothschild	2 1/2	51 1/2
— 1855 6eS.	5	93 1/2 94 1/2	Portug. Obi.	5	44 1/2 44 1/2
— van Ass.	6		Braziliën	5	96 3/8
			Weeter		
			aandeeler	4	

31 Dec.

Nationale fondsen waren heden iets aangenamer. Van buitenlandse waren de meeste soorten flauw gestemd, inzonderheid was dit het geval voor Oostenrijksche en Spaansche.

2 Jan.

De markt was heden zoo voor Nationale als buitenlandse fondsen algemeen williger gestemd, Oostenrijksche sluiten echter meer aangeboden.

te ontvlugten. Hij acht de gevangenis beter dan zijn tegenwoordigen toestand. Hij begaat een nieuw misdrijf, ten einde veroordeeld te worden tot gevangenisstraf. Eindelijk heeft hij zijn wensch verkregen, hij is veroordeeld tot eenzame opsluiting.

Zijn wensch verkregen! Had hij zoo iets wel gedacht, toen hij den goeden raad zijner moeder in den wind sloeg, dat hij uitkomst zou zoeken in de gevangenis!

En nu — daar zat hij nu, ziek naar het ligchaam, ziek naar den geest. De koorts onderwijnde zijne krachten; de zekerheid, dat hij na verloop van weinige maanden weder naar de bedelaarskolonie teruggebracht zou worden, maakte hem moedeloos.

Niemand had over hem te klagen in de gevangenis. Hij wilde wel alles doen, indien hij maar weder zijne vrijheid kon verkrijgen. Ach! te laat zag hij het in hoe verkeerd hij had gehandeld.

Eens in zijnen koortsachtigen toestand, in een onbewaakt oogenblik maakt hij van de gelegenheid gebruik om een einde te maken aan zijn jeugdig leven.

Die mannen die daar met mij bij zijn doodkist stonden, waren diep bewogen, toen ik hen wees op hegeen er van een kind kan worden — van een kind, waarvoor ouders hadden gebeden, toen zij het als een geschenk ontvingen van den Heer — van een kind dat door de Christelijke gemeente was opgedragen aan den Heer — van een kind dat eens de vreugde was van zijne ouders! en toen heb ik met hen gebeden, dat God onze kinderen wilde bewaren, dat God ons wijsheid wilde geven en dat Hij naar den rijkdom Zijner barmhartigheid zich wilde ontfemen o er den zondaar.

Maar hegeen ik heb opgeteekend, dat sal ik niet voor mij zelven bewaren: neen, ik geef het u ten beste, kinderen en jonge lieden! die in groot gevaar verkeert om denzelfden weg in te slaan.

Is het met u oover nog niet gekomen? Hebt gij dien raad niet noodig? O! bedenkt u eer het te laat is. Slaat den eerden raad uwer ouders niet in den wind, en indien gij gezondigd hebt, bedenkt dan in tijds dat er voor den boetvaardige ook vergeving is.